

Αναίρεση που άσκησε στις 21 Νοεμβρίου 2017 η VM Vermögens-Management GmbH κατά της αποφάσεως που εξέδωσε το Γενικό Δικαστήριο (έκτο τμήμα) στις 7 Σεπτεμβρίου 2017 στην υπόθεση T-374/15, VM Vermögens-Management κατά Γραφείου Διανοητικής Ιδιοκτησίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης (EUIPO)

(Υπόθεση C-653/17 P)

(2018/C 094/04)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Διάδικοι

Αναιρεσείουσα: VM Vermögens-Management GmbH (εκπρόσωποι: T. Dolde και P. Homann, Rechtsanwälte)

Λοιποί διάδικοι στην ανααιρετική διαδικασία: Γραφείο Διανοητικής Ιδιοκτησίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης, DAT Vermögensmanagement GmbH

Αιτήματα

Η αναιρεσείουσα ζητεί από το Δικαστήριο:

- να ανατρέξει την απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης της 7ης Σεπτεμβρίου 2017 στην υπόθεση T-374/15·
- να αναπέμψει την υπόθεση ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

Λόγοι αναιρέσεως και κύρια επιχειρήματα

Στο πλαίσιο του πρώτου λόγου αναιρέσεως προβάλλεται παράβαση του άρθρου 65, παράγραφος 2, του κανονισμού για το σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης⁽¹⁾ σε συνδυασμό με το δικαίωμα ακροάσεως βάσει του άρθρου 47 του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης και με το δικαίωμα ιδιοκτησίας βάσει του άρθρου 17 του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Ο λόγος προς τούτο είναι ότι το Γενικό Δικαστήριο δεν έλαβε υπόψη του την αναδρομική ισχύ της μεταβολής του καταλόγου υπηρεσιών του σήματος της Ευρωπαϊκής Ένωσης «*Vermögensmanufaktur*» κατόπιν δηλώσεως βάσει του άρθρου 28, παράγραφος 8, του κανονισμού για το σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης και η προσβαλλόμενη απόφαση κήρυξε άκυρο το σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης και για τις νέες υπηρεσίες που προστέθηκαν στον κατάλογο υπηρεσιών, χωρίς να εξετασθεί συναφώς η δυνατότητα καταχωρίσεως του σήματος της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Συνεπώς, το Γενικό Δικαστήριο δεν έπρεπε να απορρίψει ως απαράδεκτα τα αιτήματα της αναιρεσείουσας περί μεταρρυθμίσεως της προσβαλλόμενης αποφάσεως.

Στο πλαίσιο του δευτέρου λόγου αναιρέσεως προβάλλεται παράβαση του άρθρου 36 του Οργανισμού του Δικαστηρίου, διότι το Γενικό Δικαστήριο απέρριψε τα αιτήματα της αναιρεσείουσας περί μεταρρυθμίσεως της προσβαλλόμενης αποφάσεως στο σύνολό τους ως απαράδεκτα, χωρίς να εξετάσει επί της ουσίας την αναδρομική ισχύ της μεταβολής του καταλόγου υπηρεσιών του σήματος της Ευρωπαϊκής Ένωσης «*Vermögensmanufaktur*» κατόπιν δηλώσεως βάσει του άρθρου 28, παράγραφος 8, του κανονισμού για το σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

Στο πλαίσιο του τρίτου λόγου αναιρέσεως προβάλλεται παράβαση του άρθρου 7, παράγραφος 1, στοιχείο γ', του κανονισμού για το σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης, διότι οι διαπιστώσεις του Γενικού Δικαστηρίου περί του περιγραφικού χαρακτήρα στηρίζονται επί εσφαλμένων εκτιμήσεων σε σχέση με τον τρόπο που γίνεται αντιληπτή η ένδειξη «*Vermögensmanufaktur*» από το ενδιαφερόμενο κοινό, ενώ μεταξύ του σήματος της Ευρωπαϊκής Ένωσης και των αμφισβητούμενων ως περιγραφικών υπηρεσιών δεν υπάρχει αρκούντως άμεσος και συγκεκριμένος σύνδεσμος εξαιτίας του οποίου το σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης να μπορεί να εκληφθεί ως περιγραφικό.

Στο πλαίσιο του τέταρτου λόγου αναιρέσεως προβάλλεται παράβαση του άρθρου 7, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού για το σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης, διότι το Γενικό Δικαστήριο στήριξε την έλλειψη διακριτικού χαρακτήρα του σήματος της Ευρωπαϊκής Ένωσης απλώς στην εκτίμηση ότι το «*Vermögensmanufaktur*» γίνεται αντιληπτό από το ενδιαφερόμενο κοινό ως επαινετικό μήνυμα και ως ενημέρωση διαφημιστικού χαρακτήρα χωρίς να εκθέσει για ποιον λόγο το σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης δεν μπορεί να χρησιμεύει ταυτόχρονα και ως ένδειξη προελεύσεως με διακριτικό χαρακτήρα.

Στο πλαίσιο του πέμπτου λόγου αναιρέσεως προβάλλεται παράβαση του άρθρου 75, δεύτερη περίοδος, του κανονισμού για το σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης, διότι το Γενικό Δικαστήριο απέρριψε τον ισχυρισμό περί προσβολής του δικαιώματος ακρόασης απλώς και μόνον με την αιτιολογία ότι τα εκπροθέσμως προσκομισθέντα έγγραφα στο πλαίσιο της διαδικασίας ενώπιον του ΕUIPO δεν ελήφθησαν υπόψη στο πλαίσιο της εκτιμήσεως στην οποία προέβη το τμήμα προσφυγών και ότι η προσβαλλόμενη απόφαση δεν στηρίχθηκε σε αυτά, μολονότι από τη δικογραφία σαφώς προκύπτει ότι το τμήμα προσφυγών στήριξε την εκτίμηση του σε αυτά τα αποδεικτικά μέσα επαναλαμβάνοντας αυτολεξεί το περιεχόμενό τους, ενώ ουδέποτε παρασχέθηκε στην αναιρεσείουσα η δυνατότητα να διατυπώσει τις απόψεις της επ' αυτών των αποδεικτικών μέσων.

Στο πλαίσιο του έκτου λόγου αναιρέσεως προβάλλεται παράβαση του άρθρου 76, παράγραφος 2, του κανονισμού για το σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης, διότι η προσβαλλόμενη απόφαση στηρίχθηκε σε αποδεικτικά μέσα, τα οποία στον πρώτο βαθμό ενώπιον του ΕUIPO είχαν προσκομισθεί εκπροθέσμως, οπότε και το τμήμα προσφυγών θα έπρεπε ομοίως να τα θεωρήσει ως εκπρόδεσμα. Το Γενικό Δικαστήριο κακώς έκρινε συναφώς στην αναιρεσιβαλλόμενη απόφαση ότι τα αποδεικτικά αυτά μέσα δεν ελήφθησαν υπόψη από το τμήμα προσφυγών και ότι αυτά δεν ήσαν αποφασιστικής σημασίας για την προσβαλλόμενη απόφαση.

(¹) Κανονισμός (ΕΚ) 207/2009 του Συμβουλίου, της 26ης Φεβρουαρίου 2009, για το κοινοτικό σήμα (ΕΕ L 78, σ. 1).

Αναίρεση που άσκησε στις 22 Νοεμβρίου 2017 η Bayerische Motoren Werke AG κατά της αποφάσεως την οποία εξέδωσε το Γενικό Δικαστήριο (πέμπτο τμήμα) στις 12 Σεπτεμβρίου 2017 στην υπόθεση T-671/14, Bayerische Motoren Werke AG κατά Ευρωπαϊκής Επιτροπής

(Υπόθεση C-654/17 P)

(2018/C 094/05)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Διάδικοι

Ανααιρεσείουσα: Bayerische Motoren Werke AG (εκπρόσωποι: M. Rosenthal, G. Drauz και M. Schütte, δικηγόροι)

Λοιποί διάδικοι στην αναρετική διαδικασία: Ευρωπαϊκή Επιτροπή, Freistaat Sachsen

Αιτήματα

Η αναιρεσείουσα ζητεί από το Δικαστήριο:

1. να αναρέσει την απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης (πέμπτο τμήμα) της 12ης Σεπτεμβρίου 2017 στην υπόθεση T-671/14,
2. να ακυρώσει, βάσει του άρθρου 263, τέταρτο εδάφιο, ΣΛΕΕ, την απόφαση της αναιρεσίβλητης που εκδόθηκε στις 9 Ιουλίου 2014 στην υπόθεση SA.32009 (2011/C) και αποτέλεσε αντικείμενο της προσφυγής, καθόσον με την απόφαση αυτή κηρύσσεται μη συμβατό με την εσωτερική αγορά το ποσό των 28 257 273 ευρώ, το οποίο αντιστοιχεί στο μέρος εκείνο της ζητηθείσας ενισχύσεως, ύψους 45 257 273 ευρώ, το οποίο υπερβαίνει τα 17 εκατομμύρια ευρώ· επικουρικώς, εάν και καθόσον το Δικαστήριο κρίνει ότι δεν είναι σε θέση να αποφανθεί οριστικά επί του ζητήματος αυτού, να αναπέμψει την υπόθεση ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης·
3. επικουρικώς: να ακυρώσει, βάσει του άρθρου 263, τέταρτο εδάφιο, ΣΛΕΕ, την επίμαχη απόφαση της αναιρεσίβλητης, της 9ης Ιουλίου 2014, στην υπόθεση SA.32009 (2011/C), καθόσον με την απόφαση αυτή απαγορεύεται, και κηρύσσεται μη συμβατή με την εσωτερική αγορά, η χορήγηση οποιασδήποτε μη υποκειμένης στην υποχρέωση κοινοποίησης, κατ' άρθρο 6, παράγραφος 2, του Γενικού κανονισμού απαλλαγής κατά κατηγορία, όπως ίσχυε στις 6 Αυγούστου 2008, ενισχύσεως για τα επενδυτικά σχέδια της αναιρεσείουσας, στο μέτρο κατά το οποίο τέτοια ενίσχυση υπερβαίνει το ποσό των 17 εκατομμυρίων ευρώ,
4. να καταδικάσει την αναιρεσίβλητη στα δικαστικά έξοδα βάσει των άρθρων 138, παράγραφος 1, και 184, παράγραφοι 1 και 2, του Κανονισμού Διαδικασίας του Δικαστηρίου.